

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarvm Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

Quomodo intelligendum sit illud. Volui congregare filios tuos, & noluisti, &
illud. Qui vult omnes homines saluos fieri. B. C

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

ILLI SENTENTIÆ QVA DICTVM
est, Dei voluntatem non posse cassari, quæ ipse est, quæ-
dam videntur obuiare.

DISTINCT. XLVI. A

Hic oritur quæstio. Dictum est enim in supe-
rioribus, & autoritatibus communitum, *Psal. 113.*
quod voluntas Dei, quæ ipse est, quæ benepla-
citur ei⁹ vocatur, cassari non potest: quia illa vo-
luntate fecit quæcunque voluit in cælo & in ter-
ra: cui teste Apostolo nihil resistit. Quæritur ergo
quomodo accipiendum sit, quod Apostolus de Do-
mino ait: Qui vult omnes homines saluos fieri. *Aug. c. 97.*
Cum enim non omnes salui fiant, sed plures dam- *princip.*
nentur, videtur vtiq; non fieri quod Deus vult *enchiridii.*
fieri, humana sc. voluntate impediente volunta- *Rom. 9. d.*
tem Dei. Dominus quoque in Euang. impiam ci- *1. Tim. 2. b.*
uitatem compellens: Quoties, inquit, volui con- *Ibid. paulo*
gregare filios tuos sicut gallina congregat pullos *inferius.*
sub alis, & noluisti? Ita etiã hæc dicuntur tanquam
Dei voluntas superata sit hominum voluntate: &
infirmisimis nolendo impediens nō potuerit
facere potentissimus quod volebat. Vbi est er-
go illa omnipotentia, qua in cælo, & in terra, se-
cundum Prophetam, omnia quæcunque voluit
fecit? & quomodo voluntati eius secundum Apo-
stolum nihil resistit, si colligere filios Hierusalem
voluit, & non fecit? Hæc enim prædictis pluri-
mum obuiare videntur.

Solutio quomodo intelligendum sit illud: Volui congrega-
re & noluisti. B

Sed audiamus solutionem: ac primum quomo-
do accipiendum sit illud quod Dominus ait, vi-
deamus. Non. n. ex eo sensu illud dictum est vt ait
Aug. in Ench. prædictâ quæstionē soluens, quasi *Cap. 97. in*
Dominus voluerit congregare filios Hierusalem: *fine.*
& nō sit factū q̄ voluit, q̄ ipsa noluerit, sed poti⁹
R 5 ipsa

Psalm. 112.

ipsa quidem filios suos ab ipso colligi noluit, quæ
tamen nolente filios eius collegit ipse omnes quos
voluit: quia in cælo & in terra non quædam vo-
luit & fecit, quædam vero voluit & non fecit,
sed omnia quæcunque voluit fecit: vt sit sensus:
Quoties volui congregare filios tuos & noluiti,
id est, quotquot congregaui mea voluntate sem-
per efficaci, te nolente feci. Ecce in euidenti positum
est, quæ illa Domini verba superiorib. nō repugnant.
*Quomodo intelligendum sit illud: Qui vult omnes homines
saluos fieri.* C

1. Tim. 2. b.

Nunc videre restat, quomodo etiam præmissa
verba Apost. prædictis non contradicant: qui Deo
loquens ait: Vult omnes homines saluos fieri. Quo-
rum occasione verborum multi à veritate deui-
auerunt, dicentes, Deum multa velle fieri quæ nō
sunt. Sed non est intelligendum ea ratione illud
esse dictum, quasi Deus velit aliquos saluari & nō
saluari. Quis enim tam impiè desipiat, vt dicat
Deum malas hominū voluntates quas voluerit,
& quando voluerit, & vbi voluerit in bonum nō
posse conuertere? Non est vtrique verum quod in
Psal. dicitur, quæcunque voluit fecit, si aliqua vo-
luit, & nō fecit: & quod est indignius, ideo non fe-
cit, quoniam ne fieret quod volebat omnipotens,
voluntas hominis impediuit. Ideoq; cum audim⁹,
& in sacris literis legimus, quod velit omnes ho-
mines saluos fieri: non tamen ideo debemus om-
nipotentissimæ Dei voluntati aliquid derogare,
sed intelligere quod scriptum est: Vult omnes sal-
uos fieri: tanquā diceretur, nullū hominē fieri sal-
uum, nisi quē saluū fieri ipse voluerit: nō q̄ nullus
sit hominū nisi quē saluū fieri velit, sed quod nul-
lus fiat saluus nisi quem velit saluari: & ideo rogā-
dus est, vt velit: quod necesse est fieri, si voluerit.
Nō est n. credendus omnipotens aliquid voluisse
fieri quod factū non sit. Sic etiā intelligitur illud.

*Ex Aug. en-
chy idio c.
98. in princ.
Psalm. 113.*

*Cap. 10. in
Enchy id.
in princip.*

*Ibidē ferē
continuo.*

Illu-

Illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum: non quia nullus hominum est qui non illuminetur, sed quia nisi ab ipso nullus illuminatur. Potest & alio modo illud intelligi, dum tamē credere non cogamur omnipotentem aliquid fieri voluisse, factumq; non esse: qui sine vllis ambiguitatibus siue in cælo & in terra sicut veritas can-
Ioan. 1. 9
Ibidem in sc- nā cap. 103.

stat, omnia quęcunque voluit fecit: profecto facere non voluit quęcunque non fecit. Ex his apertè ostenditur quod Deus ea voluntate quę ipse est, non vult aliquid fieri quod non fiat, neque non fieri quod fiat.

Vtrum mala Dei voluntate fiant, an eo nolente.

Ideoque cum constet omnia bona quę sunt, eius fieri voluntate, quę si fieri nollet nullatenus fierent, rectè quæri solet, vtrum & mala omnia quę sunt id est peccata, Dei fiant voluntate: an nolente eo fiant? Super hoc diuersi varia sentientes sibi contradicere inueniuntur. Alii enim dicunt quod Deus vult mala esse vel fieri, non tamen vult mala. Alii verò quę nec vult mala esse nec fieri. In hoc tamē cōueniunt & hi & illi, quę vtriq; fatetur Deum mala nō velle. Vtriq; vero rationibus & authoritatibus innituntur ad muniendā suam assertionem.

Quare dicunt quidam Deum velle mala esse vel fieri.

Ei enim dicunt Deum mala velle esse vel fieri, suam his modis muniunt intentionem: Si enim, inquiunt, mala non esse vel non fieri vellent, nullo modo essent vel fierent: quia si vult ea non esse vel non fieri, & nō potest id efficere, scilicet, ut non sint vel non fiant, voluntati eius & potentię aliquid resistit, & nō est omnipotens, quia nō potest quod vult: sed impotēs est sicuti & nos sumus, qui quod volumus quandoq; non valemus. Sed quia omnipotens est, & in nullo impotens certū est nō posse fieri mala vel esse nisi eo volente. Quomodo enim

enim